

တစ် ဝါ ယ ဝ ဝ ဝ ပ

ကျွန်းကျွန်း

ပြန်တော့

တမ်းတတိုင်တည်တေး

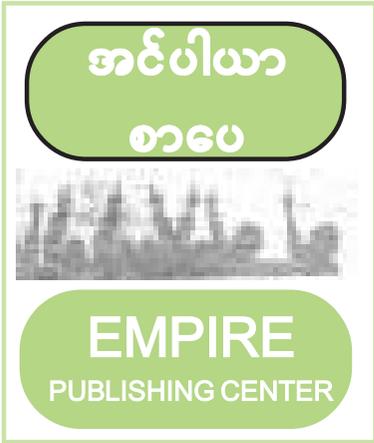
မောင်ညိုအေး (ပန်းတော)

(လုံး ချင်း ၀ ဣ သစ်)

တမ်းတတိုင်တည်တေး

ထုတ်ဝေသူ
ဦးနိုင်မျိုးထွန်း (အင်ပါယာစာပေ)
တိုက် ၂၁၊ အခန်း ၁၁၊
စီးပွားကူးသန်းဝန်ထမ်းအိမ်ယာ၊
ဦးဝိစာရလမ်း၊ မြောက်ဒဂုံ။

ပုံနှိပ်သူ
ဦးမောင်မောင်လွင် (ကဝိရတနာအေ့ဖ်စက်)
၂၀၄၊ လမ်း ၃၀၊ ရန်ကုန်။

- တိုက် ၂၁၊ အခန်း ၁၁
စီးပွားကူးသန်းဝန်ထမ်းအိမ်သာ
ဦးဝိစာရလမ်း၊ မြောက်ဒဂုံ။
ဖုန်း-၅၈၁၇၃၃-၄၄၄
- တိုက် ၉၊ တတိယထပ် (ဝဲ)
ယုဇနလမ်း၊ စစ်တောင်းရိပ်မွန်
ယုဇနဥယျာဉ်မြို့တော်။
ဖုန်း-၅၉၃၂၆၅
- E-mail: EPC@mail2world.com
- P.O. Box-234

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၃၂၅/၂၀၀၄ (၃)

မုက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၄၄၀/၂၀၀၄ (၅)

ထုတ်ဝေခြင်း

ပထမအကြိမ်

၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ။

အုပ်ရေ

၅၀၀

တန်ဖိုး

၅၅၀ ကျပ်

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပေါ်ပေါက်ရေးသည်
ပြည်ထောင်စုသားအားလုံး၏ ပဓာနကျသောတာဝန် ဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့သဘောထား

ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး။
အမျိုးသား ပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး။
ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
ဈေးကွက်စီးပွားစနစ် ဝိပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့်အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့်တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

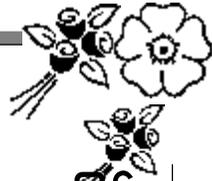
လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တ မြင့်မားရေး။
အမျိုးဂုဏ် ဇာတိဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။
မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး။
တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည် မြင့်မားရေး။

တမ်းတတိုင်တည်တေး

မောင်ညိုအေး (ပန်းတော)

အိမ်ထောင်ရေး (အိမ်)

သူ့အပြင်

သူ့အရင်မှာလည်း

ကြင်နာခံစား

နှလုံးသားက

စကားအပို မဆိုတတ်ခဲ့...။။

တစ်ပါးသော

တခြားသောသူနဲ့

အတူကြုံလျက်

စုံဖက်ရကောင်း ဆုမတောင်းခဲ့...။။

စိတ်တူကိုယ်တူ

ရင်ချင်းတူလို့

နှစ်ကိုယ်တစ်စိတ်

ချစ်အရိပ်မှာ

တစ်ကမ္ဘာတည်

သူသာ ရင်နှစ် 'ချစ်သူ' ဖြစ်၏ ။ ။

“မိတကွဲ ဖတကွဲနဲ့ သူတစ်ယောက်တည်း နေရ
မှာကို ဘယ်လိုလုပ် ရင်အေးနိုင်မှာလဲ မောင်ခင်ဝင်း”

မုံရွာမှ ရန်ကုန်သို့ အလုပ်ပြောင်းရွှေ့ရသည်။ သူ့အနေ
အထိုင်၊ သူ့အခြေအနေကို စိတ်မချ၍ မေမေတို့တစ်တွေ အုံ့လိုက်
ကျင်းလိုက် လိုက်ခဲ့ကြ၏။

သူ့အသိုင်းအဝိုင်းက မုံရွာတစ်ဝိုက်မှာ အထည်စက်တွေ၊
ယက်ကန်းစက်တွေ အခြားလုပ်ငန်းတွေဖြင့် စီးပွားရေးအခြေကျ
နေသူတွေ။

“အန်တီရယ် . . . ‘ကျော်ဇင်ငြိမ်း’ က ကျောင်း

သားတစ်ယောက် မဟုတ်တော့ဘူး၊ အသက်နှစ်ဆယ့်
ခြောက်နှစ်ထဲ ရောက်နေတဲ့ တက္ကသိုလ်ကျောင်းဆရာ
ဖြစ်နေပါပြီ”

“အငယ်ဆုံးမို့ စီးပွားရေးကို စိတ်မဝင်စားဘဲ
ပညာရေးကို စိတ်ဝင်စားတာ အန်တီတို့ အပြစ်မမြင်ပါ
ဘူး၊ သားလေးရဲ့အနေအထိုင်ကိုလည်း စိတ်ချတယ်၊
ဒါပေမဲ့ကွယ် ဒီအရွယ် ဒီအခြေအနေမှာတော့ သူ့အိုး
သူ့အိမ်နဲ့ နေသင့်ပြီ မဟုတ်လား၊ သူ့ဇနီးမယား ရှိနေ
ရင် အန်တီတို့အနေနဲ့ အခုအခြေအနေထိ လိုက်ပူ
စရာ မလိုတော့ဘူးလေ”

ခင်ဝင်းရှေ့မှာ ဓာတ်ပြားဟောင်းကို မေမေ ဖွင့်လေ၏။

သူ့ကို အိမ်ထောင်ကျစေချင်သော ခင်ဝင်းနှင့် စည်းဝါး
ကိုက်လေပြီ။

“ဒီစကားကတော့ ဟုတ်တယ် ကျော်ဇင်ငြိမ်း၊
ငါတောင်မှ အိမ်ထောင်ပြုပြီး တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ဖြစ်
နေပြီ၊ မင်းဘဝက အစစ ပြည့်စုံနေတဲ့သူ၊ အရွယ်က
လည်း အိမ်ထောင်ပြုသင့်တဲ့ အရွယ်ပဲ”

“သူ့ အမြီးပြတ်တိုင်း သားကို အမြီးပြတ်စေချင်

နေတာ၊ အိမ်ထောင်သည်ဖြစ်သွားလို့ သူ့လွတ်လပ်မှု
တွေ ဆုံးရှုံးသွားတာကိုတော့ မပြောဘူး၊ တစ်ယောက်
တည်းနေတာက မေမေတို့အတွက် စိတ်ချမ်းသာရာ
ရသေးတယ်၊ ယူဖြစ်တဲ့မိန်းမကို စိတ်တိုင်းမကျရင်
သားကိုယ်တိုင်ရော မေမေတို့အားလုံးပါ စိတ်ဆင်းရဲ
နေရမှာ၊ ဆေးမင်ကြောင်ထိုး၊ အိမ်ထောင်မှု ဘုရား
တည် . . . တဲ့ မေမေ”

“အဲဒါသာကြည့် . . အိမ်ထောင်ပြုဖို့ပြောတိုင်း
ဒီစကားနဲ့ ကိုင်ကိုင်ပေါက်နေတာ၊ အန်တီတို့ ရှာပေး
တော့လည်း ဈေးဆစ်တာ ဈေးများတာနဲ့ မျက်နှာပူရ
တယ်၊ သူ့ကိုယ်တိုင် သူ့စိတ်ကြိုက်ရှာပါဆိုတော့လည်း
ဒီနေ့အထိ အလုပ်မဖြစ်ဘူး၊ အန်တီတို့က ဆင်းရဲ
ချမ်းသာ မရွေးပါဘူး၊ သားလေးသဘောကျတဲ့သူ ဖြစ်
ရင်ပြီးပါတယ်”

မေမေတို့ ရှာပေးဖူးသော မိန်းကလေးက သူ့ရည်ရွယ်ရာ
နှင့်သူ ဖြစ်နေခဲ့သည်ကိုတော့ ထည့်မပြော။

ခင်ဝင်းနှင့်အတူတူ ကျောင်းသားဘဝတုန်းက သူ့ကို
လှည့်ဖြားဖို့ ကြိုးစားခဲ့သော ‘ယမင်းခိုင်’ ဆိုသူ မိန်းကလေး

အကြောင်းကိုလည်း ခင်ဝင်း မေ့လျော့ထားသည်လား မပြောတတ်။

“အန်တီပြောတာ ကြားတယ်နော် ကျော်ဇင် ငြိမ်း၊ စိတ်ချအန်တီ . . . ရန်ကုန်မှာ ဒီကောင် အိမ် ထောင်ကျကို ကျစေရမယ်”

“အေးပါကွယ်၊ သူ့အစ်ကို အစ်မတွေကလည်း သူ့ကို မိန်းမ ပေးစားချင်နေကြတာ၊ ဟိုမှာတွေလား၊ သူ့ညီ ရန်ကုန်မှာ ကျောင်းသွားကျောင်းပြန် အဆင် ပြေအောင်လို့ ပွဲစားတန်းသွားပြီး ကားတစ်စီး ချက်ချင်းရှာလာတာလေ”

မေမေ့စကားကြောင့် ခင်ဝင်းနှင့်အတူလှမ်းကြည့်လိုက်၏။

သူတစ်ယောက်တည်း ငှားရမ်းနေထိုင်မည့် ခြံဝင်းအတွင်း သို့ ကားနှစ်စီးရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဝင်လာ၏။

ကားရောင်းမည့်သူတွေကို မေမေ့ရှေ့မှောက်သို့ ကိုကိုကြီး ကိုယ်တိုင် ခေါ်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ့စီးဖို့ကားကို၊ ကိုကိုကြီး ရှာ လာပေးပြီး မေမေက ငွေအဆင်သင့် ချေပေးလိုက်သည်။

“ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှာ စတက်ကတည်းက မင်းနဲ့ငါ ခင်ဖြစ်ကြတာ၊ ယမင်းခိုင်ကိစ္စကိုတော့ မင်း မေ့ပစ်လိုက်ပါ။ အခုအချိန်မှာ မင်းဘဝအတွက်

အဖော်ကို ဦးနှောက်နဲ့ရော၊ နှလုံးသားနဲ့ပါ မင်း ရှာ
သင့်ပြီ ကျော်ဇင်ငြိမ်း”

မေမေတို့ တဖွဖွပြောနေသော စကား။

ခင်ဝင်းပြောသော စကားများကို သူ မသိ၍မဟုတ်။

အရင်းအတိုင်း ဝန်ခံရပါလျှင် မိန်းမနှင့်ပတ်သက်ပြီး ခဲမှန်
ဖူးသော သူ့နှလုံးသားကို ဒီနေ့အထိ လှုပ်ကိုင်နိုင်စွမ်းသောသူအား
ရှာမတွေ့သေးပေ။

“ဒီအိမ်လေးနဲ့ ဒီခြံလေးက နေချင်စဖွယ်
ကောင်းတာ အမှန်ပဲ ခင်ဝင်း၊ မင်းဦးလေးထားခဲ့တဲ့
ပစ္စည်းတွေက ငါ့အတွက်တော့ ပြည့်စုံနေတယ်၊ မင်းနဲ့
တစ်ရပ်ကွက်တည်းဆိုတော့ ပိုအဆင်ပြေတယ်”

“ငါ့ဦးလေးနဲ့မင်း နှစ်ခါလောက်တော့ ဆုံဖူးခဲ့
မှာပဲ၊ သေချာပြန်တွေးမှ ဒီခြံနဲ့အိမ်က ပညတ်သဘော
ရှိနေသလား မသိဘူး၊ ငါ့ဦးလေးက အလုပ်တာဝန်နဲ့
နိုင်ငံခြားသာ ထွက်သွားရတာ ဒီနေ့အထိ လူပျိုကြီးပဲ၊
သူ့မိဘအသိုင်းဝိုင်းနဲ့ အတူမနေဘဲ ဒီခြံကို ဝယ်ပြီး
တစ်ယောက်တည်းနေလာခဲ့တာ၊ မင်းမို့လို့ သူ လက်ခံ
တာ၊ မိသားစုတွေ ဘာတွေဆိုရင်တော့ သူပေးနေမှာ

မဟုတ်ဘူး . . . ကျော်ဇင်ငြိမ်း”

“အေးကွာ . . . ငါ ဒီမှာနေရတာ အဆင်ပြေ
ရင်တော့ ဒီခြံကို ဝယ်ဖို့ စဉ်းစားရမယ်၊ မင်းဦးလေး
ပြန်ရောက်တဲ့အခါ ဒီထက်ကောင်းတဲ့နေရာကို ပြန်
ဝယ်နေပေါ့ကွာ”

သူစိတ်ကူးနှင့်သူ ပြောလိုက်မိသည်။

သချာ်နှင့် မဟာဘွဲ့ရတာချင်း တူပေမယ့် သူ ရန်ကုန်
ပြောင်းဖြစ်တော့ ဆေးတက္ကသိုလ်မှာ တာဝန်ကျသည်။ ခင်ဝင်း
ကတော့ ရိုးရိုးဝိဇ္ဇာသိပ္ပံမှာ ဖြစ်၏။

ဌာနမှာ အစည်းအဝေးရှိသည်မို့ နောက်ကျပြီးမှ ပြန်ဖြစ်
သည်။ အပြန်မှာ မေမေတို့ပို့သော ငွေလွှဲဝင်ယူလိုက်သည်မို့ နည်း
နည်းမှောင်သွားသည်။

ရပ်ကွက်ထဲကို ကားအဝင်မှာတော့ လူလုံးမကွဲချင်တော့။
ဆောင်းနှင်းဖြူတို့ကြောင့်ပင် မီးထိုးလိုက်သည်။

“ဟာ . . . ရန်ဖြစ်နေတာပဲ”

သူရှေ့ဆက်ရမည့် လမ်းမပေါ်မှာ လူငယ်တစ်သိုက် ရန် ဖြစ်နေ၏။ မလှမ်းမကမ်းမှာပင် ကားရပ်ထားလိုက်ရသည်။

ကြည့်နေရင်းကပင် ဖြစ်စဉ်များကို ပီပီသသ မြင်ရ၏။

“အုပ်စုလိုက်ဖြစ်တာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ တစ်ယောက် တည်းကို လေးယောက်က ဝိုင်းရိုက်နေတာပဲ”

ကားပေါ်မှာထိုင်ပြီး ဆက်ကြည့်နေလို့ မဖြစ်တော့မှန်း နားလည်လိုက်သည်။ ဒီအတိုင်းသာဆိုရင် တစ်ယောက်သမား သေဖို့သာ ရှိတော့သည်ပဲ။

ကားပေါ်မှ အမြန်ဆင်းပြီး ရန်ဖြစ်ရာသို့ ပြေးသွားမိ၏။

“ဟေ့ . . မလုပ်ကြနဲ့၊ နေကြပါဦး၊ မောင်ရင်တို့ က ကြည့်ကောင်းကောင်းနဲ့ ဒီအတိုင်းကြည့်နေကြတာ လား၊ တစ်ရပ်ကွက်သားချင်းတွေ မဟုတ်ကြဘူးလား”

တစ်ယောက်တည်း အရိုက်ခံနေရတာကို လူငယ်လေးငါး ယောက်က မဆိုင်သလိုဖြင့် ကြည့်နေကြသည်။

သေချာကြည့်မိမှ ကောင်မလေးတစ်ယောက်က အော် ဟစ်ပြီး အကူအညီတောင်းနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

“လုပ်ကြပါဦး . . . ‘ဖွဲ’ သေတော့မယ်၊ ဒီပြင် ရပ်ကွက်ကလူတွေ ဖွဲကို ဝိုင်းရိုက်နေကြတာပါ”

ကျောင်းမှပြန်လာသည်မို့ တိုက်ပုံကို မချွတ်ရသေး။ မနေ နိုင်တော့ဘဲ အနီးမှလူတွေကိုပြောရင်း ရန်ပွဲပြေအောင် ကြိုးစား လိုက်၏။

“ကလေးမ အော်နေတာ ကြားလား၊ ရန်ပွဲပြေ အောင် မကြိုးစားကြဘူးလား၊ ဟေ့ကောင်တွေ . . . တစ်ယောက်တည်းသမားကို အဲဒီလောက်ထိ မလုပ် ကြနဲ့လေကွာ”

အရဲစွန့်ပြီး သူ့လျှောက်ပြော၊ လျှောက်လုပ်နေခြင်းဖြစ်၏။ တကယ်တမ်းမှာတော့ သူ့ကိုယ်တိုင်က ရန်တွေ ဘာတွေ ဖြစ်ဖူးတာမဟုတ်။ သူဝင်လိုက်တော့မှ မှန်သွားသည်။

သူ့ပြောသံ ဆိုသံကြောင့် ရပ်ကြည့်နေသောသူများ လှုပ် ရှားလာပြီး ဝိုင်းရိုက်နေသောသူများလည်း ထွက်ပြေးသွားကြ၏။

“ဇွဲရယ် ရန်မဖြစ်ပါနဲ့လို့ အတန်တန်ပြောထား ရဲ့နဲ့၊ သည်းခံလိုက်ရင် ပြီးတာပဲဥစ္စာ၊ အခုတော့ ကောင်းကြသေးရဲ့လား၊ ခေါင်းမှာလည်း သွေးတွေနဲ့”

ကောင်လေးကို ကောင်မလေးက ကရုဏာဒေါသောနှင့် ပြောလိုက်၏။

ထွက်ပြေးသွားသူများ၏ လက်ချက်ကြောင့် အတော်အထိ

နာမည် . . . ဟု သူတွေးနေခိုက်မှာ . . .

“ဒီကောင်တွေကို ငြိမ်ခံလို့ မဖြစ်ဘူး ‘အမွန်’၊
ပြီးတော့ နင့်ကို သူတို့က တမင်နှောင့်ယှက်တာ၊
နင့်ကိုထိရင် ငါမခံနိုင်ဘူး အမွန်”

ကောင်လေးရော၊ ကောင်မလေးပါ ရှိလှမှ အသက် နှစ်
ဆယ်ဝန်းကျင်ခန့်သာ။ ဇွဲဆိုသည့် ကောင်လေးကတော့ တကယ့်ကို
မိုက်ကန်းကန်းလေး။

“ကဲ . . . မောင်ရင် . . . သတ္တိတွေ ဒေါသတွေ
ကို ခဏမေ့ထားလိုက်၊ မောင်ရင်တို့ ဘာပြဿနာတွေ
ပဲ ဖြစ်ခဲ့ဖြစ်ခဲ့ အခုအနေအထားအရ မောင်ရင်
တစ်ဖက်သတ်ခံနေရလို့ ကိုယ် ဝင်လိုက်ရတာပဲ”

“ကျေးဇူးပါပဲဗျာ၊ ခင်ဗျားသာ ရောက်မလာရင်
ဒီထက် အခြေအနေဆိုးသွားနိုင်တယ်၊ တခြား ရပ်
ကွက်ကကောင်တွေ အမွန်ကို သက်သက်စော်ကား
တာ၊ ဒါတောင်မှ ကျုပ်ကို အမြင်ကတ်ပြီး လူတွေက
ဒီအတိုင်းကြည့်နေခဲ့ကြတာ”

ကောင်လေး ရှင်းပြသော စကားလုံးအသုံးအနှုန်းတွေက
ဒေါင့်မကျိုးပေ။

“ကဲပါ ဇွဲရယ် . . . ဒဏ်ရာကလည်း သိပ်မမြင်
ရတော့ နည်းသလား များသလား မသိဘူး၊ သွေးတွေ
ကလည်း ထွက်လိုက်တာ”

ကောင်လေးနှင့်ကောင်မလေးတို့ လေပြေထိုးနေကြသည်
ကို သူ ဆက်ပြီးခံစားနေလို့ မဖြစ်ပေ။

“ကဲ . . . ကလေးမ ဒီအတိုင်းကြည့်နေ၊ ပြော
နေကြလို့ ဘာမှဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ့်မှာ ကား
ပါလာတယ်၊ ဒဏ်ရာရထားတော့ အနီးဆုံး ဆေးခန်း
တစ်ခုခုကို အမြန်သွားမှဖြစ်မယ်”

ကောင်လေးနှင့်ကောင်မလေးက ဘယ်လိုအနေအထား
မှန်း သူ မသိ။

ကူညီလက်စ၊ ပြဿနာဖြစ်လက်စမို့ ဆေးခန်းရောက်
အောင် ပို့ပေးမှဖြစ်မည်။

‘ဇွဲ’ ဆိုသော ကောင်လေးက မိုက်ကန်းကန်း၊ ဂျစ်ကန်ကန်။
‘အမွန်’ ဆိုသော ကောင်မလေးကတော့ အတော်လေး
ချစ်စရာကောင်းမှန်းကိုတော့ အလင်းရောင်ဝိုးတဝါးအောက်မှာပင်
သူသိလိုက်ရသည်။

၂။

‘ဇွဲ’ ဆိုသော မိုက်ကန်းကန်းလေးနှင့် ‘အမွန်’ ဆိုသော ခပ်ချောချောကောင်မလေးတို့နှင့် မထင်မှတ်ဘဲ ရေစက်ဆုံဖြစ် သည်။

အိပ်မက်ထဲအထိပင် အမွန်ဆိုသော ကောင်မလေးက ရောက်လာခဲ့၏။

မနက်လင်းလင်းချင်းမှာပင် သူ့အိမ်သို့ ခင်ဝင်း ရောက် လာသည်။

“မင်းနဲ့ကျမှ ဆုံမှဆုံတတ်တယ် . . . ကျော်ဇင် ငြိမ်းရယ်၊ တစ်ရပ်ကွက်လုံးက လူငယ်တွေနဲ့ မတည့်တဲ့

ဖွဲ့ထက်ရဲ့ ရန်ပွဲကိုမှ မင်းက ဝင်ပြီး ဖြန့်ဖြေရတာကိုး”

“ဖွဲ့ထက်တဲ့လား၊ လူမိုက်ကလေးပဲ၊ ဒါနဲ့ အမွန် ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကရော”

အမွန်၏အမည်အရင်းကို သူ သိချင်သည်။

ဖွဲ့ထက်ကို မှတ်မိနေသလို၊ အမွန်ကလည်း သူ့အာရုံမှာ ထင်ကျန်ရစ်သည်။

“အမွန်နာမည်အပြည့်အစုံက ‘ရည်မွန်ဦး’ တဲ့၊ နာမည်နဲ့လိုက်အောင် ရည်ရည်မွန်မွန်နေတတ်တဲ့ သူလေး၊ ချစ်စရာလည်း အရမ်းကောင်းတယ်၊ ခက်တာက အမွန်အနားမှာ လူမိုက် ဖွဲ့ထက် ရှိနေတာပဲ ကျော် ဇင်ငြိမ်း”

ခင်ဝင်းက အမွန်ကို ချီးမွမ်းသည်။

ဖွဲ့ထက်၏ လူမိုက်ဂုဏ်ပုဒ်များကို ဖွင့်ချပြသည်။

“သူတို့နှစ်ယောက်က သမီးရည်းစားတွေလား”

“ဒီလိုပဲ ပြောရမယ် ထင်တယ်၊ ဖွဲ့ထက် မိုက်နေ ဆိုးနေတာတောင် အနားမှာ နေခွင့်ပေးနေတာလေ၊ သူတို့အကြောင်းကို သေသေချာချာတော့ ငါ မသိဘူး၊ ငါ အိမ်ထောင်ကျပြီးမှ ဦးလေးရှိလို့ ဒီရပ်ကွက်ကို

ပြောင်းလာတာ၊ သူတို့နှစ်ယောက်က ငယ်ငယ်တည်း
က တွဲလာခဲ့ကြတာတဲ့”

စိတ်ထဲမှာ ဘာကြောင့်ရယ်တော့မသိ။

အမွန်တို့အကြောင်းကို နားထောင်ရင်း ဇွဲထက်နှင့်ပတ်
သက်နေခြင်းအပေါ် မနာလိုဝန်တို့ဖြစ်မိသည်။

“အမွန်ဆိုတဲ့ကောင်မလေးနဲ့ မင်း ရင်းနှီးလား
ခင်ဝင်း”

“ရင်းနှီးတာပေါ့၊ အမွန်က ငါတို့ကျောင်းက
တတိယနှစ် ရှုပဗေဒကျောင်းသူပဲဥစ္စာ၊ ပထမနှစ်
တုန်းက အမွန်တို့အခန်းကို ကျူတိုရီရယ် ဝင်ခဲ့ရသေး
တာလေ”

“ဇွဲထက်ကရော”

အမွန်အကြောင်းနည်းတူ ဇွဲထက်အကြောင်းကိုလည်း
စပ်စုမိသည်။

ကြားရသော စကားတွေက ကောင်းကွက်တစ်ခုမှ မရှိပေ။

“ပြောမနေပါနဲ့၊ ဇွဲထက်ဆိုတဲ့ကောင်က ရန်ဖြစ်
မယ်၊ လမ်းသလားမယ်၊ ဒီအလုပ်ပဲရှိတာ၊ အမွန်နဲ့
အတူတူတွဲခဲ့ပေမယ့် အခုထိ ဆယ်တန်းမအောင်ဘူး”

“အေးကွာ၊ မနေ့က ရန်ပွဲက အမွန်နဲ့ပတ်သက် ပြီး ဖြစ်တာပဲ။ မင်းတို့ရပ်ကွက်ထဲက လူငယ်တွေ ဒီကောင့်ကို ကြည့်မရတာတော့ သေချာတယ်။ ငါသာ အဲဒီနေရာကို မရောက်ဖြစ်ခဲ့ရင် အခုချိန်ဆို ဇွဲထက် တစ်ယောက် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး အရေးပေါ်ဌာနကို ရောက်လောက်ပြီ”

“မင်းလည်း အကြောင်းမသိသေးလို့ ဇွဲထက် ဘက်ကနေ ရပ်ပေးတာပဲ။ အမွန်နားကို ကပ်မရတာ ရယ်။ ဒီကောင့်ကို ကြည့်မရတာနဲ့ အမြင်ကတ်နေကြ တာ။ ဒီကောင့်ကွယ်ရာမှာတော့ ကောက်ရိုးပုံစောင့်တဲ့ သူလို့ ပြောကြဆိုကြတာလေ”

“ဒီကိစ္စနဲ့တော့ လက်လွတ်စပယ် မလုပ်သင့်ဘူး။ အေးလေ . . . ဇွဲထက်ကိုယ်တိုင်က ဘယ်လောက်ဆိုး နေမှန်းမှ မသိဘဲ။ အမွန်ကတော့ ဇွဲထက်ကြောင့် စိတ်ညစ်ရှာတယ်။ သနားစရာ မိန်းကလေးပါပဲ”

စကားအရာဖြင့် ကရုဏာဖြစ်မိခြင်းမဟုတ်။

သူ့ရင်ထဲမှာ လိုလိုလားလားဖြင့် အမွန်အပေါ် ကရုဏာ ဖြစ်မိသည်။

“ထူးဆန်းပါလား၊ အမွန်အပေါ် ဒီလောက် အရေးတယူလုပ်ပြီး ပြောနေတော့ ဘာလဲ အမွန်ကို မင်း စိတ်ဝင်စားနေပြီလား”

ခင်ဝင်းအမေးကို နှုတ်ဖြင့် မဝန်ခံဖြစ်။

သို့ပေမယ့် ဆိတ်ဆိတ်တော့ နေပြလိုက်မိသည်။

“ငါမေးနေတယ်လေ ကျော်ဇင်ငြိမ်း”

“ထူးတော့ထူးတယ်၊ အမွန်ဆိုတဲ့ အဲဒီကလေးမ လေးရဲ့ ကရုဏာမျက်နှာလေးက ဆွဲဆောင်မှုရှိတာ အမွန်ပဲ”

အမွန်နှင့်ပတ်သက်ပြီး ဖြစ်ပျက်ခဲ့ရသော စိတ်ခံစားမှုကို အရှိအတိုင်း ပြောပြဖြစ်သည်။

ခင်ဝင်းကတော့ လိုရာတွေးပြီး ပြောနေ၏။

“လောကကြီးမှာရော၊ မင်းရဲ့အသိုင်းအဝိုင်းမှာ ပါ မိန်းမတွေ ရိုက်သတ်လို့ မကုန်အောင် ရှိနေတာပဲ၊ ဘာကြောင့် မီးခဲကိုမှ ကိုင်ချင်ရတာလဲ ကျော်ဇင်ငြိမ်း၊ မင်းအနေနဲ့ ဇွဲထက်နဲ့ ရင်ဆိုင်ရမှာနော်၊ ကျော် မကောင်း ကြားမကောင်းတွေ ဖြစ်မယ့်ဇာတ်လမ်းပဲ”

“အဲဒီအထိ မတွေးနဲ့လေ၊ ငါ့စိတ်ထဲ ဖြစ်တဲ့